



Justitiedepartementet

Enheten för processrätt och domstolsfrågor

Rådets möte (rättsliga och inrikes frågor) den 3-4 mars 2014

Dagordningspunkt: 11

Rubrik: Förslag till Europaparlamentets och Rådets förordning som ändrar förordning (EU) nr 1215/2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område

Dokument: Det kommer sannolikt inte att presenteras något särskilt dokument för behandlingen i rådet.

Tidigare dokument: 5870/14 JUSTCIV 17 PI 11 CODEC 225
KOM(2013) 554 slutlig

Tidigare behandlad vid samråd med EU-nämnden: 2013-11-29

Tidigare behandlad vid överläggning med eller information till riksdagsutskott: Civilutskottet 2013-09-19

Bakgrund

I Bryssel I-förordningen, som är tillämplig på privaträttens område, finns regler om vilken domstol som ska pröva en tvist och om hur det ska undvikas att samma tvist prövas i flera domstolar. Förordningen innehåller också regler om hur en dom ska kunna verkställas i en annan medlemsstat. I februari 2013 undertecknade det stora flertalet EU-medlemsstater ett mellanstatligt avtal om att inrätta en enhetlig europeisk patentdomstol. För att domstolsavtalet ska träda i kraft krävs att vissa ändringar görs i Bryssel I-förordningen. I juli förra året lade KOM fram ett förslag till sådana ändringar.

På RIF-rådet i december beslutade rådet om en allmän inriktning. Rådet och Europaparlamentet enades i januari om en informell överenskommelse i syfte att nå en slutlig förstaläsningsöverenskommelse. Överens-

kommelsen baserades på den allmänna inriktningen med några mindre justeringar. Vid möte i Coreper den 5 februari beslutades om ett mandat för en förstaläsningsöverenskommelse med Europaparlamentet. Den 11 februari godkände Europaparlamentets utskott för rättsliga och inrikes frågor (JURI) rådets mandat. Europaparlamentet har aviserat att en behandling i plenum kan ske i april.

Ordförandeskapet förväntas vid rådsmötet den 3-4 mars berätta om förhandlingsläget.

Rättslig grund och beslutsförfarande

Vid den tidigare revideringen av Bryssel I-förordningen angavs som rättslig grund artikel 81(2) a, c och e i fördraget om Europeiska Unionens funktionssätt (FEUF) som behandlar förutsättningarna för rättsligt samarbete i civilrättsliga frågor som har gränsöverskridande följder.

Förordningen ska antas i enlighet med *ordinarie lagstiftningsförfarande*, vilket innebär att Europaparlamentet och rådet gemensamt på förslag av kommissionen antar direktivet. Beslut fattas i rådet med kvalificerad majoritet.

Svensk ståndpunkt

Dagordningspunkten är en informationspunkt. Medlemsstaterna förväntas inte redogöra för sina ståndpunkter. Någon svensk ståndpunkt krävs därför inte.

Europaparlamentets inställning

Se bakgrund.

Förslaget

Förslaget tydliggör hur förordningens behörighetsregler ska fungera i förhållande till domstolar som liksom den enhetliga europeiska patentdomstolen är gemensamma för flera medlemsstater. Det tydliggörs också hur förordningens bestämmelser ska tillämpas mellan EU-medlemsstater som är parter i patentdomstolsavtalet och EU-medlemsstater som inte är parter.

Det föreslås harmoniserade behörighetsregler när en talan förs i den enhetliga europeiska patentdomstolen mot en svarande som har hemvist i tredjeland. Detta är en nyordning i Bryssel I-förordningen som har sin grund i att om behörigheten skulle bestämmas enligt nationell rätt skulle det i vissa fall gälla olika förutsättningar för att väcka talan i samma domstol.

Gällande svenska regler och förslagets effekter på dessa

Bryssel I-förordningen är direkt tillämplig i Sverige. Ändringar i förordningen påverkar därmed svensk rätt.

Ekonomiska konsekvenser

Eventuella ekonomiska konsekvenser till följd av förslaget bedöms kunna hanteras inom befintliga ekonomiska ramar såväl nationellt som på EU-budgeten.